31999L0098

L 9/14 *AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA* 2000.1.13.

A BIZOTTSÁG 1999/98/EK IRÁNYELVE
(1999. december 15.)
a gépjárművek utasainak frontális ütközéssel szembeni védelméről szóló 96/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazításáról

(EGT vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gépjárművek és pótkocsijaik típusjóváhagyására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, legutóbb az Európai Parlament és a Tanács 98/91/EK irányelvével ([1]) módosított 1970. február 6-i 70/156/EGK tanácsi irányelvre ([2]) és különösen annak 13. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a gépjárművek utasainak frontális ütközéssel szembeni védelméről szóló és a 70/156/EGK irányelvet ([3]) módosító 1996. december 16-i 96/79/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre,

mivel:

(1) A 96/79/EK irányelv a 70/156/EGK irányelvvel bevezetett közösségi jóváhagyási eljárás szerinti külön irányelvek egyike. Ennek megfelelően a 70/156/EGK irányelv járműrendszerekre, járműalkatrészekre és önálló műszaki egységekre vonatkozó rendelkezései érvényesek erre az irányelvre.

(2) A 96/79/EK irányelv 4. cikke b) pontjának végrehajtása során a Bizottságnak a Hybrid III próbabábu sarkával kapcsolatos értékelési vizsgálatok – beleértve a járművizsgálatokat is – figyelembevételével kellett felülvizsgálnia, és szükség esetén módosítania ugyanezen irányelv II. mellékletének 7. függelékét.

(3) Az ezen irányelvben foglalt rendelkezések összhangban vannak a 70/156/EGK irányelvvel létrehozott, a műszaki fejlődéshez történő hozzáigazítással foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 96/79/EK irányelv II. melléklete ezen irányelv mellékletének megfelelően módosul.

2. cikk

(1) 2000. október 1-jétől kezdődően a tagállamok a Hybrid III próbabábu sarkának értékelési vizsgálataira történő hivatkozással:

– nem tagadhatják meg új járműtípus EK-jóváhagyását,

– illetve nem tilthatják meg a járművek nyilvántartásba vételét, értékesítését, illetve üzembe helyezését,

amennyiben a Hybrid III bábu sarokértékelési vizsgálatai megfelelnek az ezen irányelvvel módosított 96/79/EK irányelv követelményeinek.

(2) 2000. április 1-jétől kezdődően a tagállamok a 70/156/EGK irányelv 4. cikkének megfelelően nem adhatnak ki EK-jóváhagyást egy járműtípusra, ha az ezen irányelvvel módosított 96/79/EK irányelv rendelkezései nem teljesülnek.

3. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 2000. szeptember 30-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak el.

4. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1999. december 15-én.

a Bizottság részéről

Erkki LIIKANEN

a Bizottság tagja

([1]) HL L 42., 1970.2.23., 1. o.
([2]) HL L 11., 1999.1.16., 25. o.
([3]) HL L 18., 1997.1.21., 7. o.

MELLÉKLET

A 96/79/EK irányelv II. melléklete a következőképpen módosul:

1. A 3. függelék 2.9.2. pontja helyébe a következő lép:

„2.9.2 A próbabábuk mindkét lábára olyan 11XW méretű cipőt kell felhúzni és bekötéssel rögzíteni, amely megfelel a MIL-S 13192, »P« változat US katonai szabvány kialakítási méret-, talp- és sarokvastagsági előírásainak, és súlya 0,57 ± 0, 1 kg."

2. A 7. függelék helyébe a következő lép:

„*7. függelék*

A PRÓBABÁBU ALSÓ LÁBSZÁRÁNAK ÉS LÁBFEJÉNEK TANÚSÍTÁSI ELJÁRÁSA

1. A LÁBFEJ FELSŐ RÉSZÉNEK ÜTKÖZÉSES VIZSGÁLATA

1.1. E vizsgálat célja a Hybrid III próbabábu lábfeje és bokája reagálásának mérése meghatározott, kemény felületű ingaütésekre.

1.2. Ehhez a vizsgálathoz a Hybrid III próbabábu teljes bal (86–5001–001) és jobb (86–5001–002) alsólábszár-egységét kell alkalmazni, a bal (78051-614) és jobb (78051-615) boka- és lábfejegységekkel, valamint a térdegységgel is felszerelve. A térdegységet (78051-16 Rev B) erőmérő cellaszimulátorral (78051-319 Rev A) kell a vizsgálati állványhoz rögzíteni.

1.3. **Vizsgálati eljárás**

1.3.1. A vizsgálat előtt a lábegységeket négy óra időtartamra 22 (± 3) °C-on és 40 (± 30) % relatív páratartalom mellett kell tartani (átitatni). Az átitatási időszakba nem számít bele az egyensúlyi állapot eléréséhez szükséges idő.

1.3.2. A vizsgálatot megelőzően a bőr ütközési felületét és az ütközésmérőt izopropil-alkohollal vagy azzal egyenértékű tisztítószerrel meg kell tisztítani. Be kell szórni talkummal.

1.3.3. Az ütközéses gyorsulásmérőt úgy kell beállítani, hogy érzékelőtengelye a lábbal való érintkezés során párhuzamos legyen az ütés irányával.

1.3.4. A lábegységet az 1. ábra szerint kell felszerelni az állványra. A vizsgálati állványt szilárdan kell rögzíteni, hogy el ne mozduljon az ütközés során. A combcsontra ható erőt mérő cellaszimulátor (78051-319) középvonala függőleges legyen (± 0,5°). A felszerelést úgy kell beállítani, hogy a térdízületkengyelt és a bokacsapszeget összekötő vonal vízszintes (± 3°) legyen, és a sarok két kis súrlódású (PTFE lap) felületen nyugodjék. Meg kell győződni arról, hogy a sípcsont a térd irányában helyezkedik-e el. A bokát úgy kell beállítani, hogy a lábfej alsó síkja függőlegesen és az ütés irányára merőlegesen (± 3°) álljon, és a lábfej középső nyíl irányú síkja egy vonalban legyen az ingakarral. A térdízületet minden egyes vizsgálat előtt az 1,5 (± 0, 5) g tartományba kell beállítani. A bokaízületet úgy kell beállítani, hogy az szabadon mozogjon, majd oly módon kell rögzíteni, hogy éppen stabilan tartsa a lábfejet a PTFE lapon.

1.3.5. A merev ütközésmérő egy 50 (± 2) mm átmérőjű vízszintes hengerből és egy 19 (± 1) mm átmérőjű ingakarból áll (4. ábra). A henger tömege 1,25 (± 0,02) kg, beleértve műszerezését és a tartókar hengeren belülre eső részét is. Az ingakar tömege 285 (± 5) g. A tengely – amelyhez a tartókar van csatlakoztatva – forgó alkatrészeinek tömege nem lehet 100 g-nál több. Az ütközőhenger vízszintes középponti tengelye és a teljes inga forgástengelye közötti távolság 1250 (± 1) mm legyen. Az ütközőhenger hosszanti tengelye vízszintes, és merőleges az ütés irányára. Az ingának a lábfej alsó oldalához kell ütődnie, a kemény, vízszintes alapon nyugvó sarok aljától számított 185 (± 2) mm távolságban oly módon, hogy az ingakar hosszirányú középvonala ütközéskor a függőlegeshez képest 1°-on belül legyen. Az ütközésmérő mozgását irányítani kell a jelentősebb oldalirányú, függőleges, illetve forgó mozgás kizárása érdekében.

1.3.6. Azonos lábon végzett két egymás utáni vizsgálat között legalább 30 perc időt kell hagyni.

1.3.7. Az adatgyűjtő rendszernek, a jelátalakítókat is beleértve, meg kell felelnie a CFC 600 előírásainak, e melléklet 5. függelékének megfelelően.

1.4. **Teljesítmény-előírás**

1.4.1. A lábtalpakra az 1.3. pontnak megfelelően kifejtett 6,7 (± 0,1) m/s sebességű ütközéskor a sípcsont alsó részét hajlító nyomaték az y-tengely körül (M_y) legfeljebb 125 (± 25) NM lehet.

2. A LÁBFEJ SAROK FELŐLI RÉSZÉNEK ÜTKÖZÉSES VIZSGÁLATA CIPŐ NÉLKÜL

2.1. E vizsgálat célja a Hybrid III próbabábu lábfeje bőre és borítása reagálásának mérése meghatározott, kemény felületű ingaütésekre.

2.2. Ehhez a vizsgálathoz a Hybrid III próbabábu teljes bal (86–5001–001) és jobb (86–5001–002) alsó lábszáregységét kell alkalmazni, a bal (78051-614) és jobb (78051-615) boka- és lábfejegységekkel, valamint a térdegységgel is felszerelve. A térdegységet (78051-16 Rev B) erőmérő cellaszimulátorral (78051-319 Rev A) kell a vizsgálati állványhoz rögzíteni.

2.3. **Vizsgálati eljárás**

2.3.1 A vizsgálat előtt a lábegységeket négy óra időtartamra 22 (± 3) °C-on és 40 (± 30) % relatív páratartalom mellett kell tartani (átitatni). Az átitatási időszakba nem számít bele az állandó körülmények eléréséhez szükséges idő.

2.3.2. A vizsgálatot megelőzően a bőr ütközési felületét és az ütközésmérőt izopropil-alkohollal vagy egyenértékű tisztítószerrel meg kell tisztítani. Be kell szórni talkummal. Ellenőrizni kell, hogy nincs-e látható sérülés a sarok energiaelnyelő bélelésén.

2.3.3. Az ütközéses gyorsulásmérőt úgy kell beállítani, hogy érzékelőtengelye párhuzamos legyen az ütközésmérő hosszirányú középvonalával.

2.3.4. A lábegységet a 2. ábra szerint kell felszerelni az állványra. A vizsgálati állványt szilárdan kell rögzíteni, hogy el ne mozduljon az ütközés során. A combcsontra ható erőt mérő cellaszimulátor (78051-319) középvonala függőleges legyen (± 0,5°). A felszerelést úgy kell beállítani, hogy a térdízületkengyelt és a bokacsapszeget összekötő vonal vízszintes (± 3°) legyen, és a sarok a két kis súrlódású (PTFE lap) felületen nyugodjék. Meg kell győződni arról, hogy a sípcsont a térd irányában helyezkedik-e el. A bokát úgy kell beállítani, hogy a lábfej alsó síkja függőlegesen és az ütés irányára merőlegesen (± 3°) álljon, és a lábfej középső nyíl irányú síkja egy vonalban legyen az ingakarral. A térdízületet minden egyes vizsgálat előtt az 1,5 (± 0,5) g tartományba kell beállítani. A bokaízületet úgy kell beállítani, hogy az szabadon mozogjon, majd oly módon kell rögzíteni, hogy éppen stabilan tartsa a lábfejet a PTFE lapon.

2.3.5. A merev ütközésmérő egy 50 (± 2) mm átmérőjű vízszintes hengerből és egy 19 (± 1) mm átmérőjű ingakarból áll (4. ábra). A henger tömege 1,25 (± 0,02) kg, beleértve műszerezését és a tartókar hengeren belülre eső részét is. Az ingakar tömege 285 (± 5) g. A tengely – amelyhez a tartókar van csatlakoztatva – forgó alkatrészeinek tömege nem lehet 100 g-nál több. Az ütközőhenger vízszintes középponti tengelye és a teljes inga forgástengelye közötti távolság 1 250 (± 1) mm legyen. Az ütközőhenger hosszanti tengelye vízszintes, és merőleges az ütés irányára. Az ingának a lábfej alsó oldalához kell ütődnie, a kemény, vízszintes alapon nyugvó sarok aljától számított 62 (± 2) mm távolságban oly módon, hogy az ingakar hosszirányú középvonala ütközéskor a függőlegeshez képest 1°-on belül legyen. Az ütközésmérő mozgását irányítani kell a jelentősebb oldalirányú, függőleges, illetve forgó mozgás kizárása érdekében.

2.3.6. Azonos lábon végzett két egymás utáni vizsgálat között legalább 30 perc időt kell hagyni.

2.3.7. Az adatgyűjtő rendszernek, a jelátalakítókat is beleértve, meg kell felelnie a CFC 600 előírásainak, e melléklet 5. függelékének megfelelően.

2.4. **Teljesítmény-előírás**

2.4.1. A lábtalpakra a 2.3. pontnak megfelelően kifejtett 4,4 (± 0,1) m/s sebességű ütközéskor az ütközésmérő gyorsulása legfeljebb 295 (± 50) g lehet.

3. A LÁBFEJ SAROK FELŐLI RÉSZÉNEK ÜTKÖZÉSES VIZSGÁLATA (CIPŐVEL)

3.1. E vizsgálat célja a Hybrid III próbabábu cipője, a sarokcsontját körülvevő szövet és bokaízülete reagálásának mérése meghatározott, kemény felületű ingaütésekre.

3.2. Ehhez a vizsgálathoz a Hybrid III próbabábu teljes bal (86–5001–001) és jobb (86–5001–002) alsó lábszáregységét kell alkalmazni, a bal (78051-614) és jobb (78051-615) boka- és lábfejegységekkel, valamint a térdegységgel is felszerelve. A térdegységet (78051-16 Rev B) erőmérő cellaszimulátorral (78051-319 Rev A) kell a vizsgálati állványhoz rögzíteni. A lábat a 2. melléklet 3. függelékének 2.9.2. pontjában meghatározott cipővel kell ellátni.

3.3. **Vizsgálati eljárás**

3.3.1. A vizsgálat előtt a lábegységeket négy óra időtartamra 22 (± 3) °C-on és 40 (± 30) % relatív páratartalom mellett kell tartani (átitatni). Az átitatási időszakba nem számít bele az állandó körülmények eléréséhez szükséges idő.

3.3.2. A vizsgálatot megelőzően a cipőtalp ütközési felületét tiszta ruhával és az ütközésmérőt izopropil-alkohollal vagy egyenértékű tisztítószerrel meg kell tisztítani. Ellenőrizni kell, hogy nincs-e látható sérülés a sarok energiaelnyelő bélelésén.

3.3.3. Az ütközéses gyorsulásmérőt úgy kell beállítani, hogy érzékelőtengelye párhuzamos legyen az ütközésmérő hosszirányú középvonalával.

3.3.4. A lábegységet a 3. ábra szerint kell felszerelni az állványra. A vizsgálati állványt szilárdan kell rögzíteni, hogy el ne mozduljon az ütközés során. A combcsontra ható erőt mérő cellaszimulátor (78051-319) középvonala függőleges legyen (± 0,5°). A felszerelést úgy kell beállítani, hogy a térdkengyelt és a bokacsapszeget összekötő vonal vízszintes (± 3°) legyen, és a sarok a két kis súrlódású (PTFE lap) felületen nyugodjék. Meg kell győződni arról, hogy a sípcsont a térd irányában helyezkedik-e el. A bokát úgy kell beállítani, hogy a cipő sarkával és talpával érintkező sík függőlegesen és az ütés irányára merőlegesen (± 3°) álljon úgy, hogy a lábfej és a cipő középső nyíl irányú síkja egy vonalban legyen az ingakarral. A térdízületet minden egyes vizsgálat előtt az 1,5 (± 0,5) g tartományba kell beállítani. A bokaízületet úgy kell beállítani, hogy az szabadon mozogjon, majd oly módon kell rögzíteni, hogy éppen stabilan tartsa a lábfejet a PTFE lapon.

3.3.5. A merev ütközésmérő egy 50 (± 2) mm átmérőjű vízszintes hengerből és egy 19 (± 1) mm átmérőjű ingakarból áll (4. ábra). A henger tömege 1,25 (± 0,02) kg, beleértve műszerezését és a tartókar hengeren belülre eső részét is. Az ingakar tömege 285 (± 5) g. A tengely – amelyhez a tartókar van csatlakoztatva – forgó alkatrészeinek tömege nem lehet 100 g-nál több. Az ütközőhenger vízszintes középponti tengelye és a teljes inga forgástengelye közötti távolság 1 250 (± 1) mm legyen. Az ütközőhenger hosszanti tengelye vízszintes, és merőleges az ütközés irányára. Az ingának a cipő sarkához kell ütődnie, a próbabábu kemény, vízszintes alapon nyugvó sarkának aljától számított 62 (± 2) mm távolságban oly módon, hogy az ingakar hosszirányú középvonala ütközéskor a függőlegeshez képest 1°-on belül legyen. Az ütközésmérő mozgását irányítani kell a jelentősebb oldalirányú, függőleges, illetve forgó mozgás kizárása érdekében.

3.3.6. Azonos lábon végzett két egymás utáni vizsgálat között legalább 30 perc időt kell hagyni.

3.3.7. Az adatgyűjtő rendszernek, a jelátalakítókat is beleértve, meg kell felelnie a CFC 600 előírásainak, e melléklet 5. függelékének megfelelően.

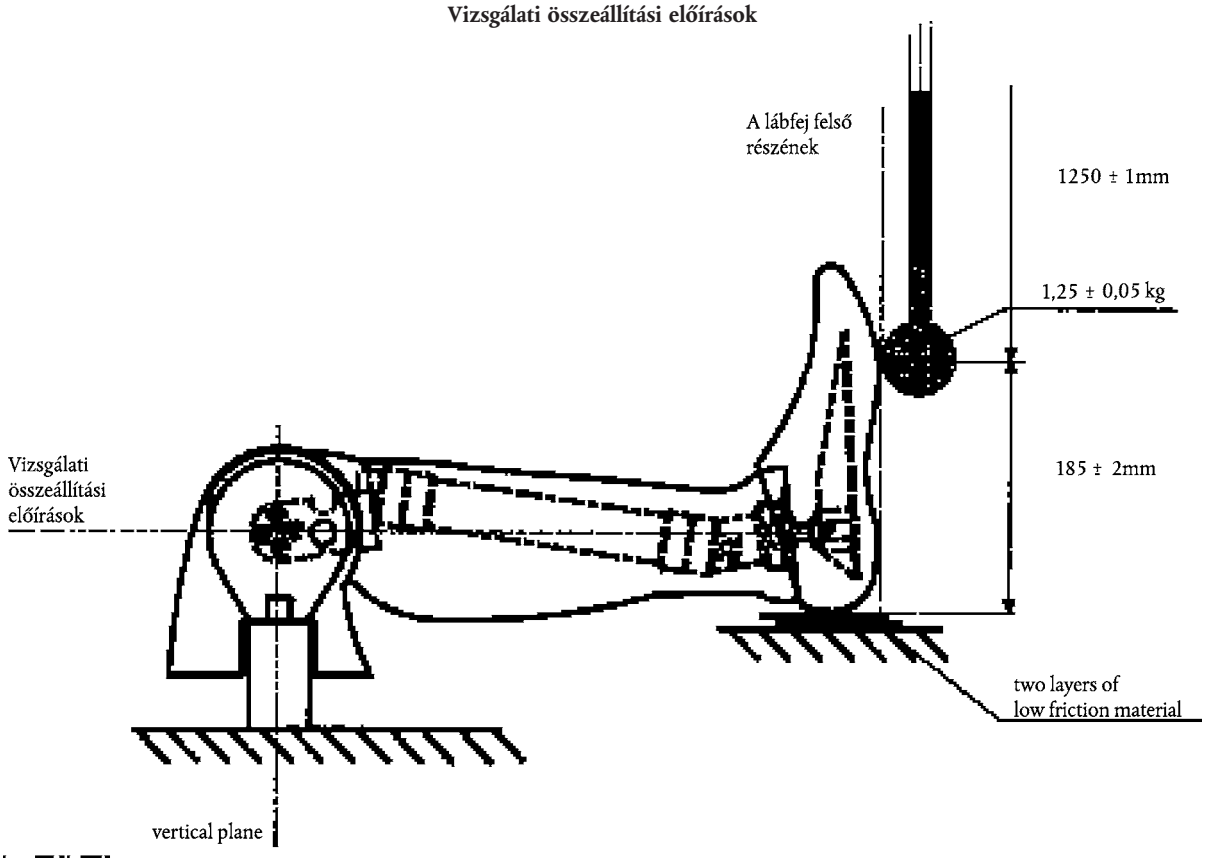
3.4. **Teljesítmény-előírás**

3.4.1. A cipő sarkára a 3.3. pontnak megfelelően kifejtett 6,7 (± 0,1) m/s sebességű ütközéskor a sípcsontot összenyomó erő (Fz) legfeljebb 3,3 (± 0,5) kN lehet.

1. ábra

A lábfej felső részének ütközéses vizsgálata

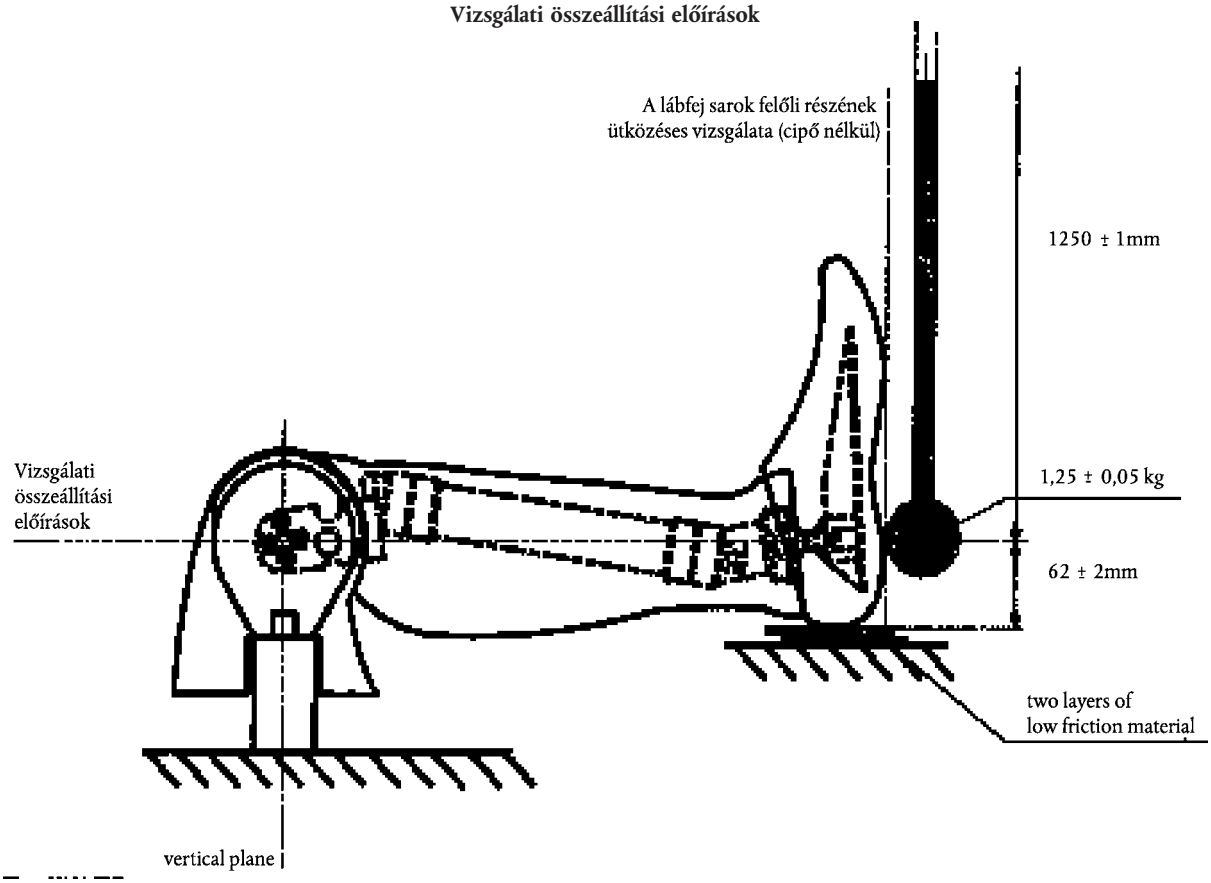
Vizsgálati összeállítási előírások

2. ábra

A lábfej sarok felőli részének ütközéses vizsgálata (cipő nélkül)

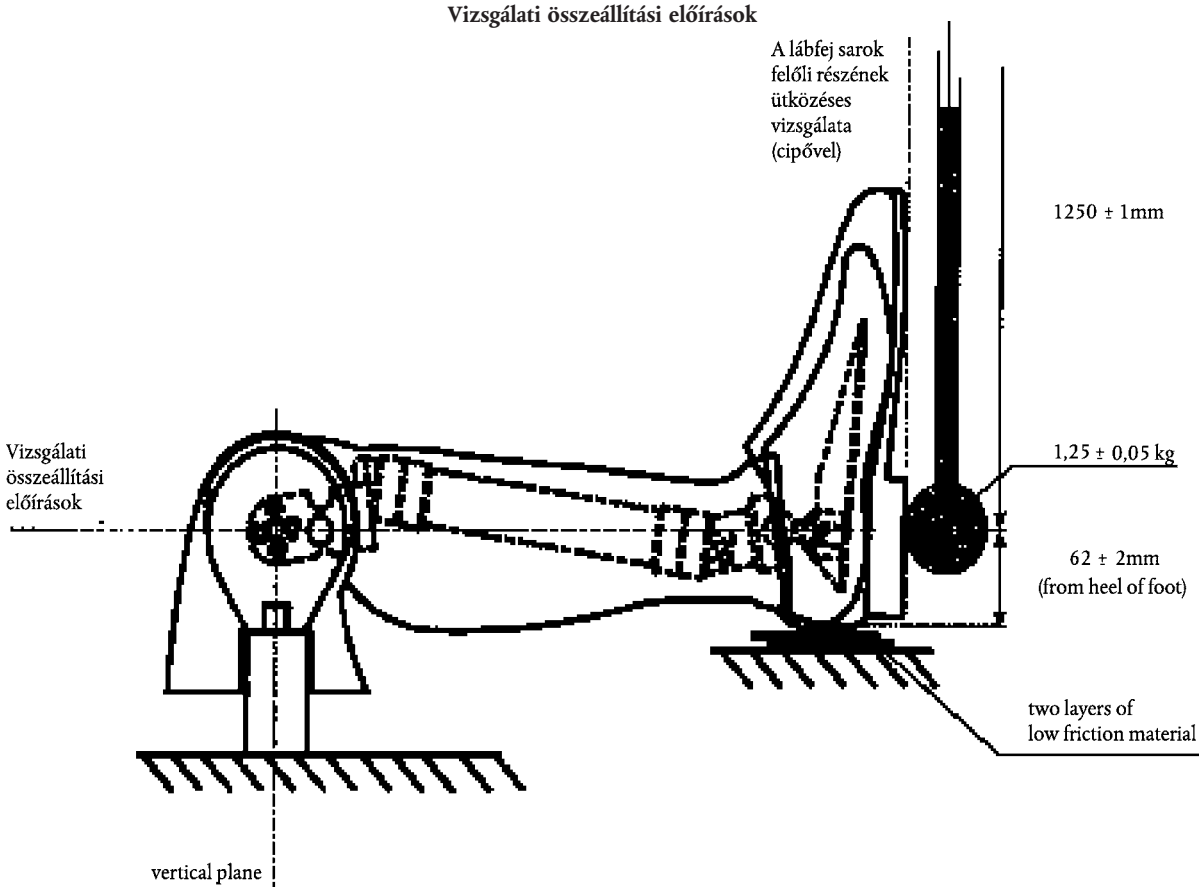
Vizsgálati összeállítási előírások

3.ábra

A lábfej sarok felőli részének ütközéses vizsgálata (cipővel)

Vizsgálati összeállítási előírások

4. ábra

Ütközőinga 235 mm névleges

